

«**Ἄνθρωπος, ἄνθρωπος, πρὸς πάντα οἰκεῖον σαρκὸς αὐτοῦ οὐκ εἰσελεύσεται ἀποκαλύψαι ἄσχημωσύνην. Ἐγὼ Κύριος.**» (Λευτ. 19, 19). Ἄλλ' ὁ ἄνθρωπος, εἰπομεν, ἐφωράθη οὐ μόνον λυμαινόμενος τὸν ἴδιον οἶκον, τὴν ἐσωτοῦ συγγένειαν, διὰ τῆς εἰδεχθοῦς αἰμομιξίας. ἀλλὰ καὶ σπεύδων νὰ νομιμοποιήσῃ πᾶσαν ἀποφυλιστικὴν του πράξιν ἐπέτυχε—συνεργούντων εἰς τοῦτο, ὡς μὴ ὀφείλει! καὶ τῶν φρουρῶν τῶν ἱερῶν Κανόνων, ν' ἀκυρώσῃ ἐν μέρει, ἐπὶ τοῦ παρόντος, τὸν θεῖον Νόμον, κρυβεῖς ὀπισθεν τοῦ ἱεροῦ ὄρου «**Ἐκκλησιαστικὴ Οἰκονομία**», καθ' οὗ κατέφερον ἰσχυρότατον ράπισμα διὰ τοῦ μετασχηματισμοῦ αὐτοῦ ὑπ' αὐτοῦ εἰς κάτι τι παρόμοιον πρὸς νομικὰν ἀσφύκτον βολικῶς τινος ὑποστροφῆς!

Ποῦ καλὰ, πρᾶκτικέ μου, ἄνθρωπε. Σὺ λέγεις ὅτι ὁ θεῖος νόμος δὲν ἔλαθεν ὑπ' ὄψιν του τὰς σημερινὰς συνθήκας καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ τὸν προσκρῖνται μὲν πρὸς αὐτάς, διότι αὐτὸ ἀπαίτουσιν αἱ σημεριναὶ συνθήκαι, ἴσως δὲ καὶ τὸ συμφέρον τῆς κοινωνίας! Ὅθι συμφωνήσῃ καὶ ἐγὼ μαζὺ σου ἀφοῦ πρῶτον συμδουλευθῶ τὴν μάλλον ἀρμοδίαν—κατὰ τὴν ἀντιληψιν τῆς σημερινῆς κοινωνίας—**Ἐπιτοκῆν Ἐπιστημῆν.** Ἀνοίχῃ τὸ σχετικὸν διδῶλον καὶ ἀναγινώσκῃ τὰ ἐξῆς, σχετικὰ μὲ τὸ ἀπασχολοῦν ἡμᾶς θέμα μας: «**Μεγάλην σπουδαιότητα ἔχει ἐπὶ τοῦ γάμου ἢ μεταξὺ τῶν νυμφευσμένων συγγένεια, ἥτις ἐπιτοκῆ ἐπιτοκῶς ἐπὶ τοὺς ἀπογόνους.....** Ἐπὶ 512 γάμων μεταξὺ συγγενῶν, μόνον 103 ἔσχον φυσιολογικὰ τέκνα..... Ἐξ δὲ τὰ 4)ῃ τῶν περιπτώσεων..... τὰ παιδία ἦσαν ἐπιληπτικὰ, ἤλιθνα, ἄσθενικά, πλημμελῆ τὴν διέπλασιν κτλ. Ὡς ἐκ τούτου αἱ διάφοροι νομοθέται.....ἀπηγόρευσαν τοὺς μεταξὺ συγγενῶν γάμους». (Ἐγχειρίδιον Ἑγχειρίας ὑπὸ Κωνστ. Σάοδα, Καθηγητοῦ τῆς Ἑγχειρίας ἐν τῇ Πανεπιστημίῳ. Ἐκδόσεις δευτέρου...σελλίς 400).

Ἐπεθύμουν νὰ μάθω τί εἰς ταῦτα δύναται ν' ἀντιτάξωσιν αἱ ἔχοντες ἀντιθέτους γνώμας.

Ἄρχιμ. ΓΕΡΒ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΝΕΑΝΙΔΑ

Ἄκουε δούλιε Θεοῦ. Οὐκ ἐπιχρύσει τὸ σῶμά σου μύρρι πολυτελεῖ, οὐδ' ἐπιθαλεῖς ἐπὶ τὰ ἱμάτιά σου ἀρώματα πλούτεια. Ὅταν ἐν προσευχῇ διάγῃς τοὺς πόδας σου περικεκαλυμμένους ἔχε ἐν ὑποδήμασι. Νυκτὸς καὶ ἡμέρας μὴ ἀποστῆται ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τοῦ στόματος καὶ τοῦ νοῦ σου. Ἔτσι ἔργον σου διὰ παντός ἢ μελέτη τῶν θεῶν Γραφῶν. Ψαλτήριον ἔχε καὶ τοὺς ψαλμοὺς μάνθανε. Ἀνατέλλον ὁ ἥλιος ἐλεπέτω τὸ βιβλίον ἐν ταῖς χερσὶ σου. Οὐ δειπνήσῃς μετὰ ὑπερηφάνων οὐδὲ κτήση φιλίην ἀλαζβόνι· διότι ὡς λέγει ἡ Γραφή ὁ ἀπτόμενος πύσης μόλυνθήσεται. Φεῦγε τοὺς ἀνοήτους καὶ ὡς ἄλογα ζῆα τρεφομένους. Ἀνιστάμενοι γὰρ καὶ καθήμενοι οὗτοι οὐκ οἶδασιν Θεὸν δεξάζειν. Ὡν ὁ Θεὸς κοιλία καὶ τὸ τέλος ἀπώλεια.

Ὅστις δὲν ἀπέστειλεν εἰσέτι τὴν συνδρομὴν του, παρακαλεῖται θερμῶς νὰ τὴν ἀποστείλῃ ὅστις δὲν λαμβάνει τακτικῶς τὸ φύλλον καὶ ὅστις ἀλλάσει κατοικίαν, παρακαλεῖται ἐπίσης ὅπως μᾶς εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου ἐγκρίτως.

ΑΠΟΛΟΓΗΤΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΒΡΙΑΜΒΕΥΣΕΝ ΩΣ ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΣ

Πολλοὶ ἐπέδρασαν ἐπὶ τοῦ κόσμου, ἀλλὰ μόνον ὁ Χριστὸς ἐκ τοῦ μηδενὸς καὶ ἄνευ οὐδενὸς βοηθήματος, ἀλλὰ τούναντίον μὲ ἀφαντάστως ἄπειρα ἐμπόδια κατώρθωσεν ὡς Θεάνθρωπος νὰ ἐπιδράσῃ ἐφ' ὅλοκληρου τῆς ἀνθρωπότητος. Διὰ τῆς ἀγάπης καὶ ὄχι διὰ τῆς υποκαύσεως τῶν παιθῶν, διὰ τῆς πειθοῦς καὶ ὄχι διὰ τῆς ἰσχύος, δι' ἀγραμιμάτων καὶ ὄχι μορφωμένων συνεργατῶν, ἄνευ χρημάτων, καὶ πάντοθεν πολεμούμενος καὶ μαρτύρια καὶ στερήσεις τοῖς ὁπαδοῖς Του ὑποσχόμενος, κατώρθωσε ν' ἀνατρέψῃ ἐκ θεμελίων ὄλον τὸν παλαιὸν κόσμον καὶ ἐπὶ τῶν ἐρείπιων του ν' ἀνοικοδομήσῃ ἐντελῶς νέον καὶ πρωτότυπον. Τί ἦτο κατὰ φαινόμενον; Εἰς τέκτων τῆς Ναζαρετ ὅστις ὡς κακοῦργος ἀπέθανεν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ! Καὶ ἐν τούτοις ὑπερεπήδησε μόνος Αὐτὸς ἐξ ὄλων τῶν ἀνθρώπων τοὺς φραγμοὺς τοῦ χρόνου, τοῦ τόπου καὶ τῶν φυλῶν. Μόνον τὸ ἔργον Του ἐπὶ 20 αἰῶνας διαρκῶς λυσοδῶς πολεμούμενον ἀντι νὰ φθίνη μᾶλλον γιγαντοῦται καὶ διὰ τῆς ἀγάπης συντρίβει καὶ ὑποτάσσει καὶ τὰ πλεον ἀνθρωπίνως ἀνυπερέβλητα ἐμπόδια. Ἐπεκράτησεν καὶ ἄλλοι ἐν μέρει ὡς π.χ. ὁ Μωάμεθ, ἀλλὰ παρὰ λαφ' ἀπαιδεύτω, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς φυλῆς, διὰ τῆς βίας, τοῦ ξίφους, ἐκμεταλλευόμενος τῶν ἄλλων τὰς διχονοίας, ὑποστηριζόμενος ὑπὸ λίαν φιλοπολέμου καὶ ἡμιβαρβάρου λαοῦ, ὑποκαίων πάθη, φιληδονίαν, ὑποσχόμενος ἀμοιβάς, τρυφάς, ἀξιώματα κλπ. ἐνφ' οὐδεμίαν ἀντίδρασιν θρησκευτικῶς εὐρῆκεν. Ἐνφ' ἐν τῇ Χριστῷ ὄλος τούναντίον συνέβη. Οὐδεὶς ἐδιώχθη ἀπηνέστερον τοῦ γλυκυτάτου Ναζωραίου! Πῶς ἐν μιᾷ στιγμῇ μεταβάλλονται οἱ ἀφωνότεροι ἰχθύων εἰς διαπρυσίους κήρυκας, οἱ δειλότεροι λαγῶν εἰς λέοντας ἀγωνιζόμενοι καθ' ὄλων τῶν στοιχείων τῆς φύσεως; Πῶς ἡ δραξ' ἐκείνη τῶν ἀλιέων παρουσιάζει τὸ θέαμα τῆς μυθολογουμένης Λερναίας Ὑδρας; Πῶς τὰ ἄκακα ἀρνία νικοῦν τοὺς αἰμοβόρους λύκους; Πῶς πατοῦν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων χωρὶς νὰ βλάπτωνται καθὼς ἀκριβῶς Ἐκεῖνος παρήγγειλε; Πῶς ἐκ τῶν 11 ἐκείνων ἀλιέων γίνονται ὁπαδοὶ τοῦ Ἐσταυρωμένου 11 ἑκατομμύρια μάρτυρες ἐντὸς δύο αἰώνων; Ἐξηγεῖται ἀνθρωπίνως ἡ ἐπικράτησις τοῦ Χριστιανισμοῦ παρὰ τὰς τρομερὰς ἀν-

τιδράσεις τῶν Αὐτοκρατόρων, σοφῶν, ἱερέων, μάντεων μάγων, ἐπιδρομέων, αἰρέσεων, στάσεων, κλπ.; Ἐπὶ πᾶσι τούτοις καὶ πλείστοις ἄλλοις ἐπιπροσθέσατε καὶ τὴν λύσσαν τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν ἀπανταχοῦ διεσκορπισμένων Ἰουδαίων. Ἀλλὰ μήπως ἀριθμοῦνται αἱ κατὰ τῶν Χριστιανῶν διαβολαί, καὶ οἱ διωγμοί; Καὶ τί δὲν ἐπενόησεν ἡ Σατανικὴ τῶν διωκτῶν φαντασία ἵνα καταστραφῇ τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ; Ἐπαναλαμβάνεται καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Του ὅτι καὶ ἐν τῷ προσώπῳ Του. Ἀφοῦ ὁ ὁ Σατάν οὔτε διὰ τῶν λογχῶν τῶν Ρωμαϊκῶν λεγεῶνων, οὔτε διὰ τῶν σοφῶν, οὔτε διὰ τῶν διαβολῶν τῶν εἰδωλολατρῶν ἱερέων, οὔτε διὰ τῶν βιαιοπραγιῶν τοῦ ὄχλου, οὔτε διὰ τῶν ραδιουργιῶν τῶν Φαρισαίων κλπ. οὐδὲν κατώρθωσεν, ἐνόμισεν ὅτι διὰ τῶν αἰρέσεων τὸ πᾶν θὰ ἀνέτρεπεν. Ὁ ἐσωτερικὸς οὗτος κίνδυνος ἦν τρομερώτερος, ἀλλὰ καὶ οὔτος ἀνετράπη. Ἀλλὰ μήπως διὰ μέσου τῶν αἰῶνων δὲν εἶναι ὁ λίθος τοῦ προσκόματος ὁ Χριστὸς πάντοτε; Δὲν ἐδοκιμάσθη ὡς ἡ λιθία λίθος; Μήπως δὲν ἐκλινον τὸν ἀνένα πρὸ τῆς Θεότητός Του ὅλοι οἱ διαπρεπέστεροι τῆς Ἐπιστήμης ὀπαδοί; Μήπως πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἐν οἷς καὶ ὁ Κοπέρνικος, Βάκων, Γαλιλαῖος, Πεσταλότσι κλπ. δὲν ἦσαν κληρικοί; Μήπως πολλοὶ ἐξ αὐτῶν δὲν ἠσχολήθησαν εἰδικῶς μὲ τὴν ἐρμηνείαν τῆς Ἁγίας Γραφῆς ὡς ὁ Νεύτων; Μήπως πολλοὶ ἐξ αὐτῶν δὲν διεκέρυξαν τὴν πλήρη συμφωνίαν Γραφῆς καὶ Ἐπιστήμης ὡς ὁ Κυβιέρος ὅστις μετ' ἀπολύτου εὐλαβείας ἀναφέρει τὸ ὄνομα τοῦ Μωϋσέως, ὃν ἀποκαλεῖ μέγιστον φυσιοδίφην; Μήπως πολλοὶ ἐξ αὐτῶν δὲν ἠσχολήθησαν εἰδικῶς, ἵνα ἀνατρέψουν τὰς ὑλιστικὰς δοξασίας, ὡς ἀπεκάλεσαν παραλογισμοὺς ὡς ὁ Ρουσσώ, Πασχάλ κλπ.; Πάντες οὗτοι ἠπατήθησαν; Εἶναι δυνατόν ὁ ἰδρυτῆς τῆς τοιαύτης θρησκείας νὰ ἦτο ἄνθρωπος; Εἶναι δυνατόν ὁ Θεὸς νὰ χαριτώσῃ τὸν τοιοῦτον ἂν ψευδῶς ἀπεκάλει ἑαυτὸν Υἱὸν Θεοῦ; Ἀλλὰ θρησκεία μὴ ἔχουσα ὄρια ἦτοι οὐσα ἀπειρος δὲν εἶναι κατ' ἀνάγκην καὶ Θεία; Ὅστε εὐλόγως δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν μετὰ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου. Τίς ἐστὶν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰμὴ ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη, ἡ νικήσασα τὸν κόσμον ἡ πίστις ἡμῶν.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ διὰ τὴν περιφέρειαν Φανεοῦ τῆς Κορινθίας εἶναι ὁ κ. Α. Κενεμέδης ὅστις ἀνεργεῖ ἐγγράφως καὶ ἐσπράξει.

ΟΙ ΔΥΣΚΟΛΟΣ ΜΕΤΑΝΟΟΥΝΤΕΣ

Πολλοὶ φαντάζονται, ἂν δὲν μακαρίζουν ἑαυτούς, ὅτι δὲν εἶνε «ὡσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἄρπαγες, ἄδικοι», φρονεῖς ἢ καὶ ὡς πολλοὶ ἄλλοι, οἱ ὅποιοι οὔτε νηστεύουν, οὔτε ἐκκλησιάζονται, οὔτε..... Ἐτεροὶ κολακεύοντες τὸν ἑαυτὸν των φρονοῦν, ὅτι ἐπειδὴ δὲν εἶνε μεμολυσμένοι ἀπὸ τὰ γνωστὰ πάθη τῆς ἀτιμίας καὶ ἀσχημίας, ὅτι, αὐτοὶ εἶνε καλύτεροὶ ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Ἄλλοι πάλιν ἀπατῶντες ἑαυτούς καὶ τοὺς ἄλλους, διότι ἔτυχε νὰ φυλάττουν τύπους τινὰς τῆς λατρείας—οἱ ὅποιοι βέβαια εἶνε ἡ εἰσαγωγή εἰς τὴν οὐσίαν, ἐπομένως καὶ ἀναγκαῖοι—ἀφίνουν τὸν ἑαυτὸν των νὰ νομίξῃ ὅτι ἐπλησίασαν τὰς πύλας τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι ἀκούουν τὸν ἦχον τῶν ἐκεῖ ἐορταζόντων, ὅτι κτυποῦν, διὰ νὰ εἰσέλθουν, τὰς θύρας τοῦ Παραδείσου!—Ἄρα γὰρ ἐξησφάλισαν οὗτοι τὸ αἰώνιον μέλλον των; εἶνε ὄντως καλύτεροὶ ἀπὸ τοὺς ἄλλους; εἶναι πράγματι καλοὶ ἢ μήπως διατρέχουν σοβαρώτερον κίνδυνον παρὰ οἱ ἄλλοι;

Διὰ τὴν κατανόησιν τοῦ θέματος τούτου ἀρκεῖ «ἡ παραβολὴ τῶν δέκα παρθένων» καὶ ἀκριβέστερον ἡ τύχη, τὸ πάθημα τῶν πέντε παρθένων, τὰς ὁποίας ἡ μάλλον ἐπικίνδυνος νάρκη, ἡ αὐτοπεποίθησις ἐκράτει εἰς τὴν κλίνην των, ἐν ᾗ ἔπρεπε ν' ἀγρυπνώσῃ αἱ ὁποῖαι ἀντὶ νὰ κοιμῶνται ἔπρεπε νὰ ἐργάζονται· αἱ ὁποῖαι ὤφειλον νὰ εὐρίσκωνται διὰρκῶς εἰς τὴν ἀγοράν, πωλοῦσαι καὶ ἀγοράζουσαι ὅ,τι χρήσιμον εἰς ἑαυτούς καὶ εἰς τοὺς ἄλλους. Καθὼς ἐκεῖναι εὐρέθησαν ἀνεπαρκῶς ἐφωδιασμέναι, ὅτε ἐκλήθησαν διὰ τὸ πέραν τοῦ τάφου ταξείδιον, οὕτω καὶ ἡμεῖς πολλοὶ νομίζοντες ἑαυτοὺς δικαίους, πιστεύοντες ὅτι δὲν εἶμεθα ὅπως οἱ ἄλλοι. Καὶ καθὼς ἐκεῖναι ἀπεκλείσθησαν τῆς οὐρανοῦ βασιλείας διὰ τὴν ἔλλειψιν ἐλαίου καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα αὐτῆς ἔμπροσθεν αὐτῶν, οὕτω καὶ ἡμεῖς μέλομεν ν' ἀποκλεισθῶμεν, θαρροῦντες εἰς τὴν αὐτοπεποίθησίν μας, εἰς τὴν ἀθεμελιώτον ἐμπιστοσύνην, τὴν ὁποίαν ἔχομεν διὰ τὸν ἑαυτὸν μας, ἐξ αἰτίας τῆς μὴ σοβαρῆς καὶ ἐπιστημονικῆς μελέτης τοῦ ἐσωτερικοῦ μας, τῆς καρδίας μας.

«Ἀγαπητοί· μὴ γίνεσθε προδόται ἑαυτῶν· μὴ ἀπατᾶτε τὰς ἰδίας σας καρδίας, μηδὲ κατα-